

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De aetate requisita ad ingressum & professionem in Religione. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

- terito, vt d. Dian. par. 3. tr. 2. ref. 75. & alij.
- 11 Vltimò obseruat Ricc. in Prax. par. 3. ref. 328. dispositionem Concilij d. cap. 16: non procedere, quādo Nouitius donationem, vel bonorum renunciationem, aut obligationem faceret non quidem animo donandi, sed potius animo soluendi quod debebat.
- 12 His adde, quod potest Episcopus etiam per censuras ecclesiasticas compellere Regulares, vt abeuntibus ante professionē omnia restituant, vt in Conc. d. sess. 25. cap. 16. censuit tamen Sac. Congr. habitum religiosum exeunti nō esse restituendum, sed eius pretiū soluendum esse, vt refert Barbof. d. par. 3. all. 101. num. 39.
- 7 Quid si Nouitius, probationis anno expleto, desereret Religionem, & postea rediret.
- 8 An finito anno Nouitatus possint superiores Nouitij professionem differre.
- 9 Conuertite possunt statim se ingrediuntur monasterium, & professionem emittere.
- 10 Moniales in articulo mortis constituta possunt emittere professionem etiam ante annū probationis expletum.
- 11 An monasterium in tali casu succedat in bonis Nouitij, seu nouitiae sic professae.
- 12 Item an in hoc casu debeatur dos monasterio.
- 13 An monialis sic professae noua indigeat professione, si conualuerit.

S V M M A R I V M.

- 1 Ad habitum religiosum suscipiendum in foemina duodecimus annus cōpletus, & decimus quartus in viro requiritur.
- 2 Conuersus recipi non debet ante vigesimum aetatis annum.
- 3 Ad professionem nemo admittitur ante decimum sextum annum, nec qui minore tēpore, quā per annū in probatione steterit. Conuersus ad professionem non admittitur, nisi vigesimum primum aetatis suae annum excesserit, ibidem.
- 4 Annus 16. requisitus ad professionem debet esse completus.
- 5 Idē dicitur de anno probationis.
- 6 Item annus probationis debet esse continuus, & quomodō id intelligatur.

C A P. I X.

De aetate requisita ad ingressum, & professionem in Religione.

D habitum religiosum suscipiendū annum duodecimum completum in foemina, & decimum quartum in viro exposcit textus in cap. ad nostram de Regular. Conc. Tridentinum sess. 25. de Regul. cap. 17. glos in cap. fin. ver. aetate de Stat. monach. Sylu. in ver. Religio 2. nu. 12. vbi etiam dicit, quod in hoc malitia aetatem non supplet, Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 243. & censuit Sac. Congreg. teste Dian. p. 3. tr. 2.

3. tr. 2. ref. 47. & hanc esse communiorum Doctorum sententiam dicit Lezan. in Summ. qq. reg. tom. 4. ver. moniales num. 13. nec potest quoad hoc Episcopus dispensare, ut declaravit Sac. Congreg. apud Ricc. in Collect. dec. 2614 par. 7. & in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 650.

2. Conuersi vero recipi non debent ante vigesimum aetatis annum ex ordinatione Clementis VIII. incip. Cum ad Regularem, quam refert Quarant. in ver. Monasteria, & Conuentus.

3. Quoad professionem vero statuit Sac. Tridentina Synodus, ut in quacunque Religione tam virorum, quam mulierum ea non fiat ante decimum sextum annum expletum, nec qui minore tempore, quam per annum post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur: alias professio antea facta, nulla est, nullamque inducit obligationem ad alicuius Regulæ, vel Religionis, vel ordinis observationem, aut ad alios quoscumque effectus, ut in sess. 25. de Regul. c. 15 cuius textus dispositionem habere locum etiam in militibus Hierosolymitanis declaravit Sac. Congregatio apud Farinac. decis. 241. par. 4. Diuers. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 4. ref. 173. & in Collect. decis. 216.

Conuersi vero ad professionem admittendi non sunt, nisi vigesimum primum aetatis suæ annum excesserint ex dicta ordinatione Clementis VIII.

4. Observant autem DD. quod, ut professio valeat, annus deci-

mus sextus ita debet esse completus, ut punctum horæ respondere debeat puncto natiuitatis *Grati. in. discept. 413. nu. 3. 1. ubi citat Sanch. de matrim. disp. 24. nu. 24. ad med. lib. 2. & decisum refert Dian. p. 5. tr. 5. ref. 18.*

5. Observant 2. quod annus probationis similiter debet esse necessario completus, & integer ita, ut si quis suscepit habitum Religionis prima die Ianuarij post meridiem, non possit eadem die recurrere in termino anni profiteri ante meridiem, sed expectandum sit punctum suscepti habitus, ita *Sorb. in ver. Nouitius vers. Sexto notandum est, & alij plures apud Dian. par. 3. tr. 2. ref. 57. & censuit Sac. Congreg. Concilij teste Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 101. num. 22 in tertia impressione, ubi etiam addit quod si Nouitius compleat probationis annum die 24. Februarij anno bissextili, non dicitur expletus hic annus, nisi secunda die, quæ est 25. eiusdem mensis: nam id bidduum pro vno die habetur iuxta *l. cum his sextus ff. de verb. sign. cap. quæsiuit §. festum ex eod. tit. & ideo secunda dies est complementum anni probationis, ut dicunt DD. apud Diā. par. 5. tr. 5. ref. 18. vnde Sac. Congregatio censuit, non valere professionem cuiusdam Nouitij, qui ingressus fuit Religionem 27. Martij, & die 26. eiusdem mensis sequentis anni currere anno bissextili emittit professionem, ut refert Barbos. d. all. 101. num. 22.**

6. Observant 3. annum in tali casu debere esse continuum ita, ut non

non sufficiat, quod sit interpolatus, ita declarauit Sac. Congregatio Concilij apud Parinac. dec. 202. par. 4. diuers. Sylu. in ver. Religio 5. quæstion. 4. Nauar. conf. 9. nu. 2. de Regul. Sorb. in ver. Nouitius, ubi de Nouitiarum professionis emissione, vers. secundò est videndum, ubi etiam dicit, quod non interruptur annus nouitiatus, si Nouitius, vel Nouitia de licentia Superioris iusta de causa intra annum probationis extra monasterium per aliquod tempus cum habitu permanserit, & ita etiam tenet Nau. conf. 41. nu. 3. de Regul. Ricc. in Prax. par. 4. ref. 246. & alij. quibus adde Lezan. in Sum. qq. reg. 10. 1. cap. 25. num. 23. ubi dicit, hoc procedere, etiam si superior, vel Prælatus illicitè, ac sine rationabili causa licentiam concesserit.

Addunt alij apud Dian. par. 3. tr. 2. ref. 84. quod neque interruptur annus Nouitiatus, si Nouitius retento habitu indebitè, ac sine licentia exeat, dummodò ad monasterium redire intendat.

7 An verò si Nouitius probationis anno iam expleto, defereat religionem, & postea rediret, egeat nouo probationis anno ad profitendum? negatiuè respondet Barbof. d. par. 3. all. 101. n. 28. etiam si longa mora intercesserit, vt d. Bonacin. de Clausur. q. 2. pun. 10. diff. 2. nu. 4.

8 Obseruant 4. quod finito anno Nouitiatus possunt Superiores ex iusta causa Nouitij professionem differre, puta si adhuc habilis non sit, dummodò spem probabilem habeant, quod efficiatur

habilis intra sex menses, vt declarauit Pius V. apud Quarant. in ver. monasteria & Cõuentus vers. sciendum Bonacin. loco cit. Riccius in Prax. par. 4. ref. 255.

9 Obseruant 5. Cõuertitas eo ipso, quod ingrediuntur monasterium, posse emitte professionem ex priuilegio sedis Apostolicæ concessò ante Concilium Tridentinum, vt censuit Sac. Congregatio Concilij sub die 11. Ianuarij 1620 teste Barbof. d. p. 3. all. 101. num. 34. ubi etiam dicit, huiusmodi priuilegium non fuisse sublatum per decretum Tridentini d. sess. 25. cap. 15. quia in cap. 18. eiusdem sessionis præseruantur earum cõstitutiones.

10 Item Pius V. in constit. que incip. Summi Sacerdotij cura, concessit monialibus Dominicanis, vt in articulo mortis constituta, in manibus Abbatissæ, seu Priorissæ vel alterius Superioris Nouitiarum illius monasterij professionem, emitte possint etiam ante annum probationis expletum, dummodò legitimam ætatem habeant, vt refert. Lezan. in Sum. qq. reg. 10. 1. cap. 25. nu. 39. quod priuilegium non fuit abrogatum per constitutionem Greg. XIII. incip. In tanta rerum, & negotiorum mole, vt dicunt Doctores apud Barbof. d. all. 101. nu. 33. & seq. Dian. par. 3. tr. 2. ref. 17. ubi id extendit ad Nouitios aliarum Religionum.

11 An verò virtute huius concessionis, & professionis monasterium succedat in bonis Nouitij, vel Nouitiæ sic, professæ in præiudicium suorum heredum, & aliorum

ve.

venientium ab intestato affirmat
 Dian. d. par. 3. tr. 2. ref. 17. ubi citat
 Megal. in 2. par. lib. 2. cap. 27. n. 50.
 Sanch. in sum. tom. 2. lib. 5. cap. 4.
 num. 16. Zanard. in Direct. Theol.
 par. 2. c. 17. & alios, quibus adde
 Lezan. in sum. tom. 1. cap. 25. n. 39.
 quia ubi semel quis virginitate illius
 privilegij professus est, redditur
 verè in posterum professus ita,
 ut ad pristinam sanitatem restitutus
 alia professione non indigeat;
 unde Monasterium illi uti profes-
 so succedit iuxta auct. ingref-
 si, & ibi DD. C. de Sacros. Eccles.

Secundò contrariam tenet Ricc. in
 Prax. for. Eccles. par. 2. ref. 493. ubi
 dicit, quod tunc monasterium
 succedit, quando explorata vo-
 luntate tempore sanitatis cum
 debitis requisitis professio emit-
 titur; secus si Novitius profes-
 sionem faceret tempore infirmi-
 tatis, seu morte imminente ex
 devotione, seu ad lucrandas in-
 dulgencias, quibus gaudent Re-
 ligiosi in illo articulo: tunc enim
 monasterium non succedit, siue
 huiusmodi professio tempore in-
 firmitatis fiat ante annum, siue
 post annum probationis, & hanc
 sententiam tenet etiam Ludou. 1.
 Mirand. quem refert, & sequitur
 Barbosa. d. par. 3. all. 101. num. 34. &
 hæc opinio videtur probabilior.

12 Ex quo inferre idem Ricc. in
 Prax. ut supra par. 4. ref. 257. in
 fin. quod neque hoc casu debe-
 tur dos monasterio: quia neque
 in matrimonio carnali dos de-
 betur, si maritus onera matri-
 monij non sustinuit iuxta l. pro
 oneribus C. de Iun. do.

Confirmatur hæc sententia ex
 decreto Sac. Congregationis
 quæ censuit, monialem sic pro-
 fessam, si ex ea infirmitate non
 decesserit, verè professam non
 esse, sed nova indigere professio-
 ne, ut refert Lezan. in sum. to. 1. d.
 cap. 25. num. 39. ex quo contruit
 ratio contrariæ sententiæ.

S U M M A R I V M.

- 1 Puella ad habitum regularem, seu
 ad professionem admitti non de-
 bet, nisi prius eius voluntatem
 Episcopus exploraverit.
- 2 An hoc procedat in monialibus
 à iurisdictione Episcopi exemptis.
- 3 An Virginis voluntas exploran-
 da sit tam tempore ingressus, quàm
 professionis.
- 4 Vbi huiusmodi exploratio sit fa-
 cienda.
- 5 An valida sit professio facta
 absque tali exploratione.

C A P. X.

De professione monialium.

ANCTA Tridentina sy-
 nodus libertati pro-
 fessionis Virginum
 Deo dicandarum
 prospiciens statuit,
 nè puella ad habitum regularem
 aut professionem admittatur, nisi
 Episcopus, vel eius Vicarius Vic-
 ginis voluntatem prius explora-
 verit, an sciat, quid agat, & an
 coacta, vel seducta sit, ut in sess.
 25. de Regul. c. 17. cuius dispositio-

K K K K n e m